

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 15 grudnia 2011 r.

DOLiS/DEC-1056/11

dot. DOLiS-440-887/11/KZ/II

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana X, dotyczącej przetwarzania jego danych osobowych przez sieć komórkową oraz na udostępnienie przez firmę windykacyjną, ww. danych na stronie internetowej www.

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w dniu 8 września 2011 r. wpłynęła skarga Pana X zwanego dalej Skarżącym, dotycząca przetwarzania jego danych osobowych przez sieć komórkową oraz przez firmę windykacyjną, która następnie udostępniła te dane na stronie internetowej www.

W treści przedmiotowej skargi Skarżący zakwestionował legalność sprzedaży przez sieć komórkową jego zadłużenia w firmie windykacyjnej jak również podważył zasadność umieszczenia jego danych osobowych przez firmę windykacyjną na stronie internetowej www.

W toku postępowania administracyjnego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Skarżący był stroną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej z sieci komórkowej w dniu 01 lipca 1998 r. (jako osoba fizyczna), a także w dniu 2 września 1999 r. (jako przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą), która następnie w drodze cesji przeniesiona została w dniu 12 października 2006 r. na Skarżącego jako na osobę fizyczną.
2. Na podstawie umowy sprzedaży wierzycelności zawartej w dniu 18 grudnia 2009 r. w Warszawie pomiędzy siecią komórkową, a firmą windykacyjną doszło do przeniesienia przez sieć komórkową, na rzecz firmy windykacyjnej, wierzycelności wobec Skarżącego z jednoczesnym przekazaniem danych osobowych Skarżącego.

3. Firma windykacyjna w wyjaśnieniach złożonych w przedmiotowej sprawie w dniu 3 października 2011 r., oświadczył,
iż przetwarza dane osobowe Skarżącego w celu dochodzenia roszczeń w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o ochronie danych osobowych, w zbiorze danych osobowych „...”, o numerze księgi ..., w zakresie: imię i nazwisko, numer PESEL, dane teleadresowe, oraz dane dotyczące zadłużenia.
4. Firma windykacyjna oświadczył, iż opublikował dane osobowe Skarżącego na stronie internetowej www. w zakresie: imię i nazwisko, miasto, kod pocztowy, ulica (bez numeru i lokalu), oraz wysokość i podstawa zadłużenia w celu sprzedaży wierzytelności Skarżącego przez ogłoszenie publiczne stosownie do art. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530, z późn. zm.).

Na podstawie zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ustawa o ochronie danych osobowych określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych). Przepisem legalizującym przetwarzanie przez administratorów danych osób fizycznych, w tym ich udostępnianie jest art. 23 ust. 1 pkt 1 - pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych. Stosownie do treści powołanego przepisu, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5). Za prawnie usprawiedliwiony cel ustawodawca uważa, w myśl art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Katalog przesłanek wymienionych w art. 23 ww. aktu prawnego, jest zamknięty, i każda z nich ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, iż przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z przesłanek stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. Tym samym zgoda osoby, której dane dotyczą nie jest jedyną podstawą dopuszczającą przetwarzanie danych osobowych, bowiem proces przetwarzania danych będzie zgodny z ustawą również wówczas, gdy administrator danych wykaże spełnienie innej z wyżej wymienionych przesłanek.

Mając zatem na względzie przywołany powyżej przepis ustawy o ochronie danych osobowych, jak również okoliczności faktyczne niniejszej sprawy, stwierdzenia wymaga, iż udostępnienie przez sieć komórkową danych osobowych Skarżącego firmie windykacyjnej znajdowało podstawę prawną w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych, zgodnie

z którym przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Przepis ten jest ściśle skorelowany z art. 23 ust. 4 ustawy o ochronie danych

osobowych, który precyzuje, co ustawa o ochronie danych osobowych rozumie za prawnie usprawiedliwiony cel administratora danych bądź odbiorców danych. Stosownie bowiem do art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, za prawnie usprawiedliwiony cel, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, uważa się w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Przepisem prawa, z którego wynikał w analizowanej sprawie interes prawny sieci komórkowej w udostępnieniu danych osobowych Skarżącego firmie windykacyjnej., a także interes prawny firmy windykacyjnej

w pozyskaniu tych danych był art. 509 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. N4 16, poz. 93, z późn. zm.), zwanej dalej kc, w myśl którego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (§1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§2).

Wobec powyższego udostępnienie firmie windykacyjnej danych osobowych Skarżącego na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności nie może być postrzegane jako naruszające prawa i wolności osoby, której dane te dotyczą. Przywołany

w tym miejscu zapis ustawy o ochronie danych osobowych nie może „być wykorzystywany” jako podstawa dla uchylania się przez dłużników od spełnienia zaległych zobowiązań wobec podmiotu prowadzącego legalną działalność gospodarczą. Stanowisko to znajduje potwierdzenie również w orzecznictwie administracyjnym. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 30 listopada 2004 r. (sygn. akt: II SA/Wa 1057.04), stwierdził, iż „(...) zasadą powszechnie akceptowaną, wynikającą nie tylko z przepisów prawa cywilnego, lecz także z norm moralnych, zasad współżycia społecznego oraz dobrych obyczajów jest regulowanie zaciągniętych zobowiązań (zapłata długów). Zasada ta w pełni odnosi się do podmiotów prawa mających status konsumentów. (...) Dłużnik, który nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań, musi liczyć się z konsekwencjami, wynikającymi z przepisów regulujących obrót gospodarczy. Gdyby generalnie uznać każdy wypadek przetwarzania danych osobowych dłużnika (będącego konsumentem) za godzący w jego prawa i wolności, doszłoby z jednej strony do niczym nieuzasadnionej ochrony osób niewywiązujących się ze swoich zobowiązań, z drugiej natomiast do naruszenia zasady swobody działalności gospodarczej, co z pewnością nie było zamiarem ustawodawcy przy uchwalaniu ustawy o ochronie danych osobowych”.

Analizując natomiast kwestię udostępnienia przez firmę windykacyjną danych osobowych Skarżącego na stronie internetowej www, wskazać należy, iż udostępnienie to znajduje prawne uzasadnienie również w powyżej przywołanym art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych.

Uwzględniając zatem ww. przesłankę dotyczącą interesu prawnego administratora danych, wskazania wymaga, iż w świetle art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych ma to być interes prawnie usprawiedliwiony, a zatem taki, który znajduje uzasadnienie w konkretnych przepisach prawa. Zgodnie z treścią art. 66 kc oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy stanowi ofertę, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy. W przypadku oświadczenia woli zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności nie ulegające wątpliwości jest, iż wierzytelność tę należy sprecyzować. firmie windykacyjnej oferując do sprzedaży wierzytelność ujawnił dane osobowe Skarżącego w zakresie: imienia, nazwiska i adresu ze wskazaniem miasta, nazwy ulicy i kodu pocztowego, lecz bez określenia numeru nieruchomości i numeru lokalu mieszkalnego. Jednocześnie w ofercie tej firmy windykacyjnej zamieścił informację, iż „pełne dane adresowe i finansowe dłużnika zostaną udostępnione w momencie zakupu wierzytelności”. Tym samym firma windykacyjnej ujawnił na stronie internetowej www jedynie część danych osobowych Skarżącego niezbędnych do sprecyzowania wierzytelności w celu jej sprzedaży.

Reasumując, przetwarzanie, w tym udostępnienie przez firmę windykacyjną danych osobowych Skarżącego na stronie internetowej www znajdowało uzasadnienie w przepisach ustawy o ochronie danych osobowych nastąpiło w

zakresie niezbędnym dla osiągnięcia celu - sprzedaży wierzytelności. Tym samym za bezpodstawny uznać należy zarzut o braku legalności tego działania z punktu widzenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych.

Wobec ustalonego w przedmiotowej sprawie stanu prawnego i faktycznego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji, na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).